

PIEDZĪVOJOT DZĪVĪBAS VĀRDU

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

5. Moz. 4:1-4; 1. Kor. 15:4-8; 1. Jņ. 1:1-4,5; Atkl. 19:13.

ATMIŅAS PANTS:

“Ko esam redzējuši un dzirdējuši, to pasludinām arī jums, lai arī jums būtu sadraudzība ar mums. Un mūsu sadraudzība ir ar Tēvu un Viņa Dēlu Jēzu Kristu.” (1. Jņ. 1:3)

Tiesas priekšā stāv kāds vīrs, kas tiek apsūdzēts slepkavībā. Viņš izmisīgi zvēr, ka ir nevainīgs, ka viņš to nav darījis un ka pat nav atradies vietā, kur noticis noziegums. Viņa vārdi skan ļoti pārliecinoši un ir kārdinājums sacītajam noticēt.

Taču tad nāk aculiecinieki. Viens pēc otra tie runā vienādi – ka redzējuši apsūdzēto nozieguma vietā un redzējuši (daži pat dzirdējuši) pastrādājam nelietību. Lai gan individuālas detaļas atkarībā no tā, kur katrs atradies incidenta laikā, atšķiras, aculiecinieku stāstījumi ir nomācoši ticami un šī cilvēka vaina – neapstrīdama.

Līdzīgā veidā Jānis iesāk savu vēstuli, apgalvojot, ka pieder pie aculieciniekiem, kas redzējuši un personīgi piedzīvojuši Jēzu, līdz ar to spēj līdzdalīt tālāk citiem šo dzīvi pārveidojošo informāciju.

NEDĒĻAS TĒMA KOPUMĀ:

Kādēļ Jēzus ir “dzīvības Vārds”? Ko Jānis cer sasniegt, rakstot šādu ievadu? Kā mēs pat šodien varam būt Jēzus aculiecinieki? Kāda loma kristieša dzīvē ir sabiedrībai?

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles skolas nodarbībai 11. jūlijā.)

VĒSTULES IEVADS

(1. Jņ. 1:1-4)

Izlasi 1. Jņ. 1:1-4. Ko Jānis vēlēties mums pateikt ar šiem vārdiem? Kādu cerību varam smelties tajos? Un kādēļ mēs viņam ticam? _____

Iesākumā Jānis norāda uz to, ka viņš ir viens no “dzīvības Vārda” aculieciniekiem. 2. pants izskaidro šo “dzīvību” un kopā ar 3. panta pirmo daļu izceļ tās pasludināšanu.

Kādas divas lietas saskaņā ar Jāni sekos “dzīvības Vārda” pasludināšanai?

---

1. un 3. pantā Jānis vienā teikumā izsaka septiņus apgalvojumus: (1) kas bija no iesākuma, (2) ko esam dzirdējuši, (3) ko esam redzējuši, (4) ko esam skatījuši, (5) kam esam pieskārušies, (6) ko esam redzējuši un (7) dzirdējuši. Viņš nobeidz ar vārdiem: “To pasludinām arī jums, lai arī jums būtu sadraudzība ar mums.” Pēc četrkāršā uzskaitījuma otrais pants kā iespraudums un paskaidrojums beidzas ar frāzi “mēs (..) pasludinām jums mūžīgo dzīvību”.

Galvenā doma tajā visā šķiet tā, ka Jānis vēlas, lai mēs katrs iepazītu Dieva realitāti, kā viņš to ir piedzīvojis Jēzū. Viņš vēlas, lai arī mēs iepazītu mūžīgo dzīvību, sadraudzību un prieku, kāds iespējams Jēzū – tajā pašā Jēzū, par kuru viņš pats ir dzirdējis, kuru viņš ir redzējis un kam pieskāries.

Kāda ir tava izpratne un pieredze par to, ko nozīmē gūt prieku Kungā? Vai tu pazīsti kādu kristieti, kurš vienmēr ir priecīgs? Kā mēs izprotam šo apsolījumu par prieku, kad tik bieži arīdzan kristiešiem jāpiedzīvo sāpes un ciešanas? _____

1. JŅ. 1 UN JŅ. 1

Tie, kas labi pazīst Jāņa evaņģēliju, lasot 1. Jāņa vēstules ievadu, ir pārsteigti par to lielo līdzību.

Izlasi 1. Jņ. 1:1-5 un salīdzini ar Jņ. 1:1-5. Kas abiem sākumiem ir kopīgs? _____

_____

_____

Abi fragmenti sākas gandrīz identiski. Ar vārdu “iesākumā” tie norāda uz vienu un to pašu laiku pagātnē, kas acīmredzami ir atsaucē uz 1. Mozus 1:1 – pasaules radišanu. Abi teksti nodala Dievu Tēvu un Vārdu un parāda abu šo personu ciešo saistību. Abos fragmentos izmantoti “dzīvības” un “gaismas” tēli. Nav šaubu, ka starp abiem tekstiem ir daudz kopīga. Taču atrodams arī atšķirības.

Kādu uzsvaru atrodam Jņ. 1:1-5, kas nav manāms vēstulē? _____

_____

_____

Jāņa evaņģēlijs liek spēcīgu uzsvaru uz Jēzu kā Dievu un Radītāju. Lai gan pilnais apzīmējums “Viņa Dēls Jēzus Kristus” (1. Jņ. 1:3) norāda gan uz Jēzus cilvēcību, gan dievišķību, vārds “Dievs” Jāņa 1. vēstulē gan tieši nenorāda uz Jēzu, kā tas ir Jāņa evaņģēlija sākumā. Evaņģēlijā skaidri norādīta Jēzus kā Radītāja loma. Bez Viņa nav radīts pilnīgi nekas. Grūti pat iedomāties, kā Jānis varētu izteikties vēl nepārprotamāk – ne tikai par Kristus dievišķību, bet arī Viņu kā Radītāju.

Savukārt Jāņa 1. vēstule uzsver aculiecinieku un viņu sludināšanas lomu (un līdz ar to viņu autoritāti). Šādu uzsvaru neatrodam Jāņa evaņģēlijā, kas runā vairāk no augstāka un mazāk no personīga skatupunkta.

Kopā ņemot, abi fragmenti atklāj patiesības par Jēzu, kuras ir pestīšanas plāna centrā.

Pārdomā visu, ko tu zini par Jēzus dzīvi. Ko Viņš darīja, teica un cieta? Arī pavaicā sev, kādēļ Viņš to visu darīja. Tikmēr apsver faktu, ka šis Cilvēks bija arī Dievs, pats Radītājs. Kādu cerību un iedrošinājumu tev sniedz šīs patiesības? Kā tās var tev palīdzēt tikt galā ar stresu un dzīves grūtībām? _____

_____

_____

DZĪVĪBAS VĀRDS

(1. Jņ. 1:1,2)

Kā tu domā, ko nozīmē frāze “dzīvības vārds”? Kādēļ tas ir tik atbilstošs Jēzus apzīmējums? _____

_____

_____

1. Jņ. 1:1 runā par “dzīvības vārdu”. “Vārdu” atrodam arī Jņ. 1:1-3, kur tas attiecināts uz Jēzu. Atklāsmes grāmatas 19. nodaļā jātnieks uz baltā zirga nosaukts par “Dieva Vārds” (Atkl. 19:13) un arī aino Jēzu.

Tas pats sakāms par vārdu “dzīvība”. Jēzus pats sevi sauca par ceļu, patiesību un dzīvību (Jņ. 14:6). Tātad ar “dzīvību” 1. Jņ. 1:2 arī domāts Kristus. Tad nav brīnums, ka Viņš ir “Dzīvības Vārds”.

Kādi citi pierādījumi šajos pantos rāda, ka ar frāzi “dzīvības vārds” Jānis domājis Jēzu? _____

_____

_____

Lai gan daži domā, ka “dzīvības vārds” šeit nozīmē evaņģēlija pasludināšanu, pierādījumi ir par labu pašam Jēzum. Sadzirdēt Jēzus evaņģēliju ir iespējams, taču daudz grūtāk to būtu ieraudzīt ar acīm. Aptaustīt “dzīvības vārdu”, ja vien ar to būtu domāts evaņģēlijs, vispār nebūtu iespējams. Dzirdēt, redzēt kādu cilvēku un tam pieskarties ir daudz saprātīgs šīs frāzes skaidrojums nekā evaņģēlija uzklausišana, apskatīšana un aptaustīšana. Tālāk lasot, teikums “dzīvība (..) bija pie Tēva un mums ir parādījusies” (1. Jņ. 1:2) arī liek secināt, ka ar Vārdu un Dzīvību Jānis domājis personu.

Ja mēs pieņemam, ka Jēzus ir “dzīvības vārds”, ko mums tas nozīmē? Ievēro abus šīs frāzes vārdus – vārds un dzīvība. Kā šie Bībeles teksti palīdz mums labāk izprast šīs frāzes nozīmi – īpaši, ko tas nozīmē mums personīgi? 1. Moz. 1:14; Dan. 5:23; Mat. 8:8; Jņ. 1-4; Ap. d. 17:28. _____

_____

_____

_____

ACULIECINIEKI

Cilvēkiem patīk iet uz futbola spēlēm, koncertiem, politiskiem mītiņiem un līdzīgiem pasākumiem, jo viņi paši savām acīm vēlas redzēt un piedzīvot tur notiekošo. Pēc tam redzētajā un dzirdētajā viņi var dalīties ar citiem. Var kļūt arī par nevilšiem lieciniekiem, esot klāt kādā negadījumā vai noziegumā, kad mēs kā liecinieki varam tikt pieaicināti tiesā.

Apustuļi bija Kristus dzīves, nāves un augšāmcelšanās aculiecinieki. Redzētais un dzirdētais viņus tik ļoti ietekmēja, ka viņi nevarēja noturēties, lai par to nestāstītu citiem.

Tāpat notika arī ar Jāni. 1. Jņ. 1:1-4 viņš apgalvo, ka bijis Jēzus aculiecinieks. Jānis pastiprina šo apgalvojumu ar to, ka ne tikai redzējis Jēzu, bet arī pieskāries Viņam un klausījies Viņā. Šajos pantos atkārtojot savu apgalvojumu, Jānis cenšas uzsvērt personīgo pieredzi Jēzus iepazīšanas procesā.

Jānis nav vienīgais Bībeles rakstnieks, kas izklāsta iespaidīgus apgalvojumus par paša pieredzēto. Kas 1. Jņ. 1:1-3 kopīgs ar šiem Bībeles tekstiem? Kas tajos runā, un kāds pamats bija viņu apgalvojumiem?

5. Moz. 4:1-9 _____

Ap. d. 4:20 _____

1. Kor. 15:4-8 _____

Šodien mēs nevaram būt tieši aculiecinieki, katrā ziņā ne Jēzus dzīves vai citiem Bībeles vēstures notikumiem. Taču tas nenozīmē, ka mēs tomēr nevaram būt Kristus realitātes aculiecinieki, kā arī liecinieki tam, ko Viņš ir paveicis mūsu labā. Dažkārt – īpaši šajā postmodernajā pasaulē – mūsu personīgais dzīvesstāsts, mūsu kā “aculiecinieku” stāsts var būt vēl spēcīgāka liecība par Dieva realitāti un labestību nekā Bībelē aprakstītie vēsturiskie notikumi.

Kāds ir tavs kā “aculiecinieka” stāsts par Jēzu? Pieraksti to un līdzdali Bībeles skolas nodarbībā! _____

SVĒTO SADRAUDZĪBA

Kāds ir teicis, ka Dievam nav mazbērnu, bet ir tikai bērni. Kristīgā pieredze nav pārmantojama. Mums savā sirdī jāizdara izvēle atdot sevi Jēzum. Mūsu vietā to nevar izdarīt neviens, tāpat kā neviens nespēj mūsu vietā nošķauties. Izvēle jāizdara mums pašiem, un tā ir pilnīga nodošanās Viņam. Šajā ziņā būt kristietim ir ļoti personīgs un savrups piedzīvojums.

Tajā pašā laikā Jāņa 1. vēstules pirmajos pantos rodam vēl vienu dimensiju tam, ko nozīmē būt kristietim. Jānis mūs aicina pieņemt viņa liecību par Jēzu un tā piedzīvot sadraudzību ar Viņu un citiem kristiešiem. Citiem vārdiem, pasludināt Jēzu nozīmē būt kopienai. Pieņemt Jēzu kā Glābēju un Kungu, kā mūžīgās dzīvības Devēju nozīmē piepulcēties ticīgo ģimenei.

Kādas ir šīs sadraudzības dimensijas saskaņā ar 1. Jņ. 1:3? _____

Jēzus pats ir iedibinājis savu kopienu jeb draudzi (Mat. 16:18), un Viņš par to rūpējas tāpat, kā gans rūpējas par ganāmpulku (Jņ. 10:14-16). Jēzus un Viņa draudze ir viens vesels. Jēzus un evaņģēlija pasludināšana ievēd cilvēkus sadraudzībā ne tikai ar Tēvu un Dēlu, bet arī citiem ticīgajiem. Kristiešiem nav tikai neredzams kontakts ar Debesīm, bet arī pavisam reāla un redzama saikne savā starpā. Kristieši ir svētīti ar to, ka viņiem nav vieniem izolētībā jātiek galā ar savu dzīvi, jo viņi ir kļuvuši par Kristus miesas – šīs zemes ģimenes – daļu.

Kā šī kristīgā sadraudzība ideālā variantā attēlota Jaunajā Derībā? Skat. Ap. d. 2:42-47; Rom. 12:3-17. _____

Jāņa 1. vēstules ievads beidzas 4. pantā. Jāņa mērķis nav tikai tāds, lai cilvēki izbaudītu sadraudzību ar Dievu un citiem ticīgajiem, bet arī lai viņu prieks būtu pilnīgs.

4. pants, iespējams, ir atskats uz iepriekšējiem pantiem. Mūsu prieks ir pilnīgs tādēļ, ka ir parādījies Jēzus – “mūžīgā dzīvība”. Šis pants varbūt ievada visas tālākās vēstules saturu, kurā lasītājam atklājas Jēzus un glābšana caur Viņu, kā arī dzīve ar Dievu, kas ir dzīve mīlestībā. Visbeidzot šis pants daļēji ieskicē nākotni, kad mūsu Kungs parādīsies visā savā godībā. Tādējādi 1. Jņ. 1:1-4 aptver laika periodu, kopš Kristus vēl nebija nācis cilvēka miesā, līdz pat Kristus otrajai atnākšanai.

Kāda ir tava pieredze saistībā ar kristiešu sadraudzību? Ko tu varētu šajā jomā darīt citādi? Kā tu varētu labāk izbaudīt un palīdzēt arī citiem izbaudīt šo sadraudzības kopienu, kas ir mūsu, kristiešu, priekšrocība?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

E.Vaita, "Laikmetu ilgas", nodaļa "Klusu, mierā!", 340. oriģinālpp.

"Jānis, kurš personīgi pazina Kristu, vēlējās dalīties savās atziņās ar saviem lasītājiem, lai viņi varētu izbaudīt to pašu sadraudzību, kuru viņš jau bauda ar Tēvu un Dēlu. Paužot šo mīlestības pilno vēlmi, viņš runā par Dēla dievišķību, mūžīgumu un iemiesošanos – un no tās izrietošo cilvēcību. Šo brīnišķīgo atziņu viņš nodod tālāk vienkāršā, bet zīmīgā veidā, lai lasītājiem viņa dienās un arī šodien nebūtu nekādu šaubu par kristīgās ticības pamatu un Jēzus Kristus dabu un darbu." (SDA Bībeles komentāri, 7. sēj., 629)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Bībeles skolas nodarbībā pārrunājiet savus "aculiecinieku" stāstus par Jēzu. Kas tiem bija kopīgs? Ar ko tie atšķīrās? Ko tu vari mācīties no citu piedzīvojumiem, lai labāk iepazītu Kungu? Un ko tu pats esi piedzīvojis, kas varētu palīdzēt citiem?

2. Kāpēc aculiecinieku stāstījumam ir tik liels spēks? Kādēļ mums nevajadzētu ticēt katram "aculieciniekam"? Cilvēki bieži vien melo vai arī nav pareizi sapratuši redzēto. Vai tev nav gadījies kaut ko it kā redzēt, bet vēlāk saprast, ka esi saskatījis ko citu? Ja jā, padalies ar šo gadījumu nodarbībā. Tajā pašā laikā – kādēļ Bībelē aprakstītie aculiecinieku stāsti ir tik ļoti ticami? Vai mēs ticam to patiesumam tādēļ, ka tie lasāmi Bībelē? Vai varbūt šie stāsti atrodas Bībelē tādēļ, ka ir patiesi? Vai varbūt gan viens, gan otrs?

3. Pārskati visu šo jautājumu par sadraudzību. Kādēļ sadraudzība ir tik svarīga visiem ticīgajiem? Kas notiek ar tiem, kas cenšas tikt galā vieni paši, dzīvojot šķirti no Kristus miesas? Tajā pašā laikā kādas potenciālas briesmas ir izveidot pārāk lielu atkarību no citiem vai visas draudzes kopumā? Kā mums atrast pareizo līdzsvaru?

4. Kā tu varētu palīdzēt savai vietējai draudzei kļūt vērīgākai pret draudzes locekļu vajadzībām, tādējādi sniedzot atbalstu dažu sadraudzības ideālu īstenošanā, lai tuvotos agrīnās draudzes sadraudzības piemēram? Runājot par sadraudzību, kādās jomās tava draudze varētu darboties veiksmīgāk?